

Barbara Noworolska

Opuchłe mądrością foliały
 tłoczą się na półkach
 kapią wiedzą w pochyłe
 głowy zapisują w pamięciach
 uczą przeszłych czasów
 skutków nieodgadłych
 zaczytane rozkładają się
 w szwach, żółkną
 im strony, znikają karty
 gubią się okładki
 bezimienne umierają
 gdzie stały

Pech

Szukam optymizmu
 w egipskich sennikach
 kartach tarota
 zapisach Zodiaku
 i wróżebnych znakach
 gdy na nie trafiam
 mijam
 nie rozumiejąc hieroglifów
 dziecinnie prostych

BARBARA NOWOROLSKA

– urodzona w 1938 r. w Szopienicach. W 1961 r. ukończyła Uniwersytet Jagielloński. Długie lata pracowała w Muzeum Okręgowym, a następnie jako wykładowca na Uniwersytecie w Białymstoku, wówczas Filii Uniwersytetu Warszawskiego. Przez pięć lat prowadziła audycje literackie w rozgłośni Polskiego Radia w Białymstoku, emitowane też na antenie ogólnopolskiej. Publikowała recenzje i eseje

w „Kontrastach”, „Poezji”, „Białostockim Informatorze Kulturalnym”, „Gazeta Współczesna” w latach 80. drukowała jej cykl legend podlaskich. Publikowała także w „Gońcu Kresowym”, almanachu „Epea”. Wydała książki naukowe: *Orzeszkowa. Trwanie, pamięć, historia, Mecenat artystyczny Branickich, Kultura literacka Podlasia*. Opracowała do druku felietony Anny Markowej. Obecnie hoduje jabłonie.